

ته شبيه و وينه پەردازی (فوتوریسم) له شیعرى مهولهوى دا

مصطفى ایخانی زاده

مهولهوى له تهوسیفى سروشت و تهجهسومى جوانیه کانی ئەو، دەستیکی زۆر بالای ههیه. وردترین تهشبهات له شیعرى مهولهوى دا دهبیندرى. چ له بارى سروشته وه چ له جوانى ئافرهت و چ وردهکارى یه کانی عیرفانى و ئایینه وه تهشبهاتى جوان و نایاب و تازه بابهتى کوتوه له وينه پەردازی (فوتوریسم) دا ئەو وه ک وینه کیشیکى زۆر ماهیر، دیمه نه کانی سروشت و جوانى ئافرهت و جوان و ناحه زییه کانی دیکه ی کیشاوه ته وه و زۆر به سرنج و ورد کارى یه وه نیشانى خوینهرانى شیعره کانی خۆى داوه، له و بابه ته وه ئە گەر بلین له ئە ده بیاتى کوردی و بگره فارسىش دا وینه ی نیه درۆمان نه کردوه. رهنگه شاخ و داخه سه سه وزو دلرفینه کانی هه ورامان وه کو کۆسالان و عه و دالان و لیره واره جوانه کانی تاوه گۆزوسه شاته و شوینه کانی دیکه ی ناوچه ی به هه شت ئاسای هه ورامان له و وینه پەردازی یانه ی ئە و دا بى ته ئسیر نه بووبن. به هه ر حال باس کردن له ته شبهات و وینه پەردازی یه کانی شیعرى مهولهوى ئە و شاعیره فوتوریسته مه زنه پیویستی به نووسینی زۆر کتیب و په رتووکی سه ر به خو هه یه ئیمه لیره دا ئاماژه بو دوو پارچه هه لبه ستى جوان و به نرخى ئە و شاعیره گه و ره ده که ین که یه کیکیان ته شبهاتى زۆر جوانى تیدایه و یه کیکیان له روانگه ی وینه پەردازی یه و بى وینه یه.

ئە و دا دوو پارچه شیعره که ی مهولهوى.

پارچه شیعرى یه که م به و بۆنه وه هۆندراوه ته وه.

جاریکیان شیخی سراج‌الدین داوای ته‌زینح له مه‌وله‌وی ده‌کاو‌ئه‌و له‌وه‌ لامدا‌ئه‌و
پارچه‌ شیعه‌ی بو‌ده‌نیری:

جیلوه‌ی جه‌لای جام‌ دل‌هی پر‌ جه‌گه‌رد
 شه‌رمات پی‌ی ته‌زینح هاره‌وانهم‌ که‌رد
 په‌ره‌نی ته‌و‌خاسدن هه‌ر شام‌ تا‌سه‌حه‌ر
 هه‌ر ژماره‌ی وه‌سل‌ بال‌ای دل‌به‌ر‌که‌ر
 نه‌ک چو‌ن من‌ وزوو‌ه هه‌وناو‌ ئه‌سته
 خه‌م سیواک، نهم‌ای مه‌ینه‌تان به‌سته
 نه‌یشته‌ی گه‌وشه‌ی تار‌ نماز‌ خانه‌ی ده‌رد
 رو‌ونه‌ پای‌ می‌حراو‌ هه‌ناسان‌ سه‌رد
 وه‌ی وزوو‌و نه‌ماووه‌ی سیواک‌ه‌وه
 جه‌ی گه‌وشه‌ی می‌حراو‌ مزگی‌ پاک‌ه‌وه
 دان‌ه‌ی مه‌رجانی‌ هه‌رس مه‌هجووری
 هه‌ونیای‌ ت‌ای‌ کرژ‌ رشته‌که‌ی دووری
 په‌ی ژماره‌ی زی‌کر‌کزه‌ی ئیش‌و‌نیش
 ک‌افی‌یه‌ن دی‌ده‌م ته‌زینح‌ په‌ی چیش

مانای‌ ئه‌و شیعرانه‌ ئه‌وه‌ن: ئه‌ی دۆسته‌که‌ی که‌ هۆی پاک‌ بو‌ونه‌وه‌و رووناکی
 جامی‌ دل‌ه‌ پر‌ له‌ تۆزه‌که‌ی منی‌، فه‌رمو‌ بو‌وت بو‌ ته‌زینح‌ وابۆم‌ ره‌وانه‌ کردی‌. ته‌زینح‌
 هه‌ر بو‌ تو‌ باشه‌ هه‌ر له‌ ئیواره‌وه‌ هه‌تا‌ سه‌به‌نی‌ ژماره‌ی گه‌یشتن‌ به‌ بال‌ای‌ دل‌به‌ری‌ پی‌
 بکه‌. نه‌ وه‌ک‌ من‌ که‌ ده‌س‌ نو‌یژم‌ به‌ خو‌یناو‌گر‌توه‌و‌ خه‌م‌و‌ مه‌ینه‌ت‌ سیواکم‌و‌ نو‌یژی
 مه‌ینه‌تم‌ دا‌ به‌ستوه‌و‌ له‌ سووچی‌ تاریکی‌ مزگه‌وتی‌ ده‌ردا‌ دانیش‌تووم‌و‌ رووم‌
 کردووه‌ته‌ می‌حراپی‌ هه‌ناسه‌ی‌ سارد. من‌ به‌و‌ جو‌ره‌ ده‌س‌ نو‌یژو‌ سیواک‌و‌ نو‌یژه‌وه‌،

وه له م سووچه پاكهی میحرابی مزگه وتا، دهنکه دهنکهی فرمیسکی مهرجان
 رهنگی دووریم که به تالی کرژی ده زووی هیجران هونیومه ته وه، به سمه بو ژماره
 کردنی کزه ی ئیش و دهردی خوم. ئیدی دیده که م ته زینحم بو چیه.
 وینه بو وینه پردازی مه وله وی ئه و شیعرانه ی خواره وهن

زووسانن وهی رهنگ وه گهر دوون یاوان
 گنجیای لوول گنج کلینله ی کاوان
 بهنا باشی بورج به رزه دیاران
 سفید کاری که رد تاچه ی موغاران
 چ شیرین زهرگره توف هه وای سه رد
 گو شواره جه گوش نه و نه مامان که رد
 په ی نیگای بالای مه حبووب بی گهر د
 یه خ ئاینه گرت ته م چار شیو ئاوه رد
 ئه ی مه حبووب خاس، وهی بینای ته مام
 منالو په ی به زم ساقی و شیشه و جام
 ساقی، باک نی یه نه جه سه ردی (دهی) دهی
 هه و او هه ش که رده ن نه شئه ی نوشای مه ی
 ئاخر سه ر مه شقه ن په ری مه ی خواران
 وارده ی و یه رده ی و یارده ی یاران
 چون نه دل شنوی مه زه ی مه ی داران
 بدیه چون وه توی لونگی مه و یاران
 زوانه که ی سو ز، ده سه که ی ناله
 بکیا نو ریزو، ره حمه ت، پیاله

ره حـمـت وه رودی خاک ره ستگاران
 پیاله وه دم ئینتیزاران دا
 دیره، با ئیمه یچ نهی گوزه ره وه
 جامی وه دهس نین، دهس و سه ره وه
 مانای ئەم شیعرانه ئە وه یه:

زستانه، بویه وا به فری باگیژ دراوی لاشانی شاخه به رزه کان گه یشتوته ئاسمان،
 باش وه ستای قه لای شاخه به رزه کان که دهستی قودره تی خودایه ده رگای
 ئەشکه وتی سپی کاری کردوه ماشأ اله توفی هه وای سارد که بووه به زیرنگه
 روئیش له گه لای داره کانا ئە کاکه وه ک که زیر زهرده لگه راون، گواره یه کی چهند
 جوانی کرده گوئی نه وه نه مامه کان مه بهس ئە وه یه چهند جوان گه لای زهردی
 بهلق و پویی دره خته کانا شور کرده وه.

توفی زستان بو ته ماشا کردنی بالای ئە وه نه وه مامانی گواره له گوئی کرده
 سه هۆلی بو گرتوه له باقی ئاوینه وه ته می بو کردوه به چارشینو. ئە وه خوشه ویسته
 جوانه وه ئەم کوشکه سپی کراوه هاوار یانه وه داوای کۆری مهی خواردنه وه ده که ن.
 یه که م مانگی زستانه کاکه ی مهی گیر زو که دهس که به مهی گیران، ترست نه بی له
 سه رمای زستان، نه شهی مهی خواردنه وه ی تا قمه کانی پیش ئیمه هه وای خوش
 کرده. چونکه خواردنه وه ی پاشما وه ی یاره مه یخواره کان ئە بی به سه رمه شق بو
 ئیمه ی تازه مه یخوور ئەم مه یخوورانه له بهر ئە وه ی نه شهی مهی هاله دلایا کنا له
 قه بریشا به تویی کفنی رای ئە بویرن مادام که ئە وان مردوون و ئیمه ییش به ریوه یین،
 با زمانی سۆزی خوشه ویستی ره حمهت بنیری بو گۆری رزگار بووه کان، و دهستی
 ناله پیاله ی مهی بریژته ده می ئە وانه ی چاوه روانن. کاکه ی مهی گیر زو که با
 ئیمه ش بهم گوزه ره ی ژیاندا پیاله به ده سمانه وه بگرین. دهستی ته سلیم بوون بنینه
 سه ر سه رمان و خو مان بده یین به دهس مه رگه وه وه ته سلیمی بین.